

Det bemærkes, at den endelige sproglige udformning af udkastet og den endelige nummerering af de enkelte bestemmelser i udkastet afventer en juridisk-sproglig gennemgang.

Præambelen i udkastet til rammeafgårelsen indeholder en række betragtninger, som har betydning for fortolkningen og anvendelsen af rammeafgårelsen. Præambelbetragtningerne tager bl.a. sigte på at sikre overholdelsen af grundlæggende retsprincipper i forbindelse med fuldbyrdelsen af indefrysningsskendelser.

Efter præambelbetragtning nr. 6 kan intet i rammeafgårelsen fortolkes som et forbud mod at nægte at indefryse formuegoder, for hvilke der er afsagt en indefrysningsskendelse, hvis der er objektive grunde til at formode, at indefrysningsskendelsen er afsagt med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af vedkommendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering, eller at den pågældendes situation kan blive skadet af en af disse grunde. Endvidere anføres det, at rammeafgårelsen ikke er til hinder for, at medlemsstaterne anvender deres egne forfatningsmæssige bestemmelser om ret til en retfærdig rettergang, foreningsfrihed, pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier.

Det følger af artikel 1, at formålet med rammeafgårelsen er at fastsætte regler, hvorefter en medlemsstat skal anerkende og på sit område fuldbyrde en indefrysningsskendelse afsagt af en judicial myndighed i den anden medlemsstat.

Det følger imidlertid udtrykkeligt af artikel 1, at rammeafgårelsen ikke indebærer nogen ændring af pligten til at respektere grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er knæsat ved artikel 6 i TEU. I artikel 6 i TEU nævnes bl.a., at Unionen bygger på respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og retstatsprincippet, og at Unionen respekterer de grundlæggende rettigheder, der følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Retten til retfærdig rettergang er en af de grundlæggende rettigheder, der er beskyttet af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Artikel 2 indeholder definitioner af de begreber, der anvendes i rammeafgårelsen. Udstedelsesstaten defineres således som den medlemsstat, i hvilken en judicial myndighed som defineret i udstedelsesstatens nationale ret har udstedt, godkendt eller på anden vis bekræftet en kendelse om indefrysning i forbindelse med en straffesag. Fuldbyrdelsesstaten er den medlemsstat, på hvis område formuegodet eller bevismaterialet befinder sig.

Efter bestemmelsen er en indefrysningsskendelse enhver foranstaltning, der er truffet af en kompetent judicial myndighed i udstedelsesstaten med henblik på midlertidigt at forhindre enhver destruktion, ændring, flytning, overførsel eller afhændelse af formuegoder, der kan konfiskeres, eller af bevismateriale.

Et formuegode defineres som et formuegode af enhver art, det være sig rørlige eller urørlige formuegoder samt juridiske dokumenter og papirer, der beviser adkomst til eller rettigheder over formuegoder, når de pågældende formuegoder af den myndighed, der anmoder om indefrysning, anses for at være udbyttet fra en af de lovovertrædelser, der er nævnt i artikel 3, eller et aktiv, der helt eller delvis svarer til værdien af et sådant udbytte, eller redskaber eller genstande anvendt i forbindelse med en sådan lovovertrædelse.

Endelig defineres bevismateriale som genstande, dokumenter eller data, der kan fremlægges som bevis ved strafferetlig forfølgning af en lovovertrædelse omfattet af artikel 3.

Artikel 3 i forslaget til rammeafgårelse fastlægger anvendelsesområdet for rammeafgårelsen. Rammeafgårelsen finder anvendelse på indefrysningsskendelser, der afsiges med henblik på:

- a) Sikring af bevismateriale.
- b) Efterfølgende konfiskation af et formuegode.

I artikel 3 sondres der for så vidt angår anvendelsesområdet mellem de lovovertrædelser, der er omfattet af en positiv-liste, og de lovovertrædelser, der ikke er omfattet af listen. Positiv-listen svarer til den positiv-liste, som anvendes i rammeafgårelsen af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre m.v.

Positiv-listen omfatter en lang række forbrydelser, der principielt er strafbare i alle EU-lande og betragtes som alvorlige forbrydelser. Listen omfatter deltagelse i en kriminel organisation, terrorisme, menneskehandel, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi, ulovlig handel med narkotika, ulovlig handel med våben, bestikkelse, svig, hvidvaskning, falskmøntneri, IT-kriminalitet, miljøkriminalitet, menneskesmugling, manddrag, handel med organer, bortførelse, racisme, røveri, illegal handel med kulturhistoriske genstande, afpresning, forfalskning af dokumenter, forfalskning af betalingsmidler, ulovlig handel med hormoner, ulovlig handel med radioaktive materialer, biltyveri, voldtægt, ildspåsættelse, forbrydelser omfattet af Den Internationale Krigsforbryderdomstols straffemyndighed, kapring af flyvemaskiner og skibe samt sabotage. Listen er udarbejdet med udgangspunkt i de lovovertrædelser, som er omfattet af Europol-konventionen og bilaget til denne konvention.